

“El treball en equip dinamitza qualsevol organització”

semblances

tenia gran consciència vers la gent marginada.

Quina ha estat la seva trajectòria professional?

Vaig estudiar Pediatria a Barcelona, i sempre vaig tenir molt clar que volia ensenyar. Llavors semblava que, per fer-ho, primer s'havia d'anar a l'estranger però, just acabada la segona guerra mundial, a Alemanya no hi podia anar, a Anglaterra tampoc, i vaig anar a França amb una beca i des d'allà als Estats Units, on vaig fer el MIR. Em van demanar que m'hi quedés dedicant-me a ple temps a l'ensenyament, la qual cosa va fer que acceptés. Actualment sóc catedràtic de Medicina Comunitària a Houston, director d'un departament d'Ensenyament que engloba activitats de recerca, d'educació (dels estudiants) i serveis clínics (centres de salut amb 50 metges que tenen un abast de 90.000 persones). També sóc titular d'un centre geriàtric. El fet que la Generalitat em demanés col·laboració, pel fet de ser català, va ser vist amb bons ulls pel degà i la Junta de la Universitat, com

també el fet que fos elegit membre del Patronat de l'Hospital.

Quina va ser la seva relació amb la NASA i la medicina aeroespacial?

Era el 1955 i ja feia dos anys que era a Louisville quan vaig tenir tres ofertes: l'Hospital Mount Sinaí de Nova York, Boston i Houston.

Vaig triar la de Houston pel seu dinamisme. Era per dos anys, però m'hi vaig quedar. Vaig fer la tesi doctoral sobre “Estudis de la cardiodinàmica dels nadons i dels prematurs”, i com que m'interessava molt el tema dels malalts respiratoris i dels ventiladors vaig dedicar-me a la recerca sobre problemes cardíoc-respiratoris. Llavors vaig haver d'estudiar Medicina Interna perquè tenia malalts adults amb paràlisi infantil, paraplàgics, tetraplàgics, amb traumatismes medul·lars i AVC en gent gran.

L'any 1961 la NASA em demanà estudis sobre la immobilització sense força de gravetat i sobre exercicis isomètrics. En els vols de la sèrie Gèminis revisava els ECG (electrocardiogrames) dels astronautes a l'espai. Arran de l'accident de l'Apol·lo 3, que es va encendre per guspises elèctriques, es va eliminar tot allò que no fos imprescindible per als astronautes i es va acabar el meu contracte amb la NASA però no la meua relació amb ells. Actualment, la persona que és al capdavant havia estat alumna meua.

Vostè és membre electe del Patronat de l'Hospital; expliqui'ns quina ha estat la seva relació amb aquesta institució i Granollers.

A Houston, com a catedràtic de Medicina Comunitària, o Preventiva, com se'n diu aquí, m'ocupo de malalties com la diabetis, de modificar estils de vida, de promoure l'activitat física de la gent gran, i, per aquest motiu he mantingut contacte, entre d'altres persones, amb el Dr. Manel Balcells de Medicina Esportiva i amb Neus Barbany, que s'ocupa d'activitats per a la gent gran. També col·laboro amb l'empresa Camp Benckiser per al seu programa de cara als treballadors. Del 28 de maig a l'1 de juny es fa a Barcelona un Congrés de Cardiologia Preventiva que es diu Cor i Salut, en el qual es preveu incloure una cursa de 3 km al voltant de l'Estadi Olímpic i m'agradaria molt

El Dr. Carles Vallbona Calbó, un granollerí que viu i treballa als Estats Units.

que Granollers hi fos present.

Com veu el futur de l'Hospital amb les noves unitats que representen una ampliació important dels serveis?

El veig amb molt d'optimisme malgrat les dificultats econòmiques que d'altra banda són comunes a tots els serveis de salut de tot el món, perquè la tecnologia és cara i els usuaris creiem que ho solucionarà tot. Però, a més, la tecnologia ha

d'estar dirigida per professionals de la salut, i si formar un bon professional és car, mantenir-lo encara ho és més.

L'Hospital té un bon futur, perquè és una entitat privada, regida per un Patronat que en té l'autoritat. A les reunions en què he estat he vist l'interès que hi tenen tots els membres, i crec que les decisions es prenen sobre la base de molta informació i molt ben elaborada. I el desig és de fer-ho encara millor. S'ha d'integrar l'Hospital amb tots els serveis de salut de l'àrea, assistència primària, entitats privades, i fomentar el treball en equip. L'ambient crec que és receptiu, en aquest aspecte. Crec que la persona responsable del treball en equip ha de ser el metge; que no vol dir que hagi de ser-ne l'únic. En molts casos pot ser el professional d'Infermeria, o en altres situacions l'administratiu, però treballant sempre en equip. L'opinió de la gent ha de ser recollida i respectada, i pot ajudar a donar un caràcter més dinàmic.

Fa anys va fer el pregó de la Fira de l'Ascensió i va parlar molt de la “convivialitat” (ens sembla recordar que ho deia així). Continua amb la mateixa idea?

I tant! Va ser el 1972, a la Biblioteca. És que no és el mateix convivència i “convivialitat”. *Conviviality* té un sentit més dinàmic. És més que convivència, vol dir treballar junts per millorar les condicions d'una família o d'una societat. Vol dir tolerància per entendre diferents cultures. Hi ha factors humans que ens enfronten: racials, culturals, religiosos, econòmics... La convivència ha de fer prevaler el costat positiu sobre el negatiu. Això és el que vol dir convivialitat.

Gemma Carbonell i Marina Molins

••• 10 de curtes •••

Quin tipus de música li agrada?

La clàssica i la moderna alhora, en funció de l'estat d'ànim.

Quina és la pel·lícula de la seva vida?

El séptimo sello.

Quin és el darrer llibre que ha llegit?

El darrer es diu “Y los cuarenta ladrones”. Ara estic llegint un llibre sobre el cant gregorià, “L'esperit i la vida” de la Teresa Pous.

Quin és el seu plat favorit?

Bolets, bolets i bolets.

Practica cap esport?

Faig molta activitat física: aixecament de pes, natació, cinta rodant i esquí.

Què o a qui s'emportaria a una illa deserta?

L'ordinador connectat a l'Internet, llibres, el telèfon i un aparell de música.

Quines aficions té?

M'agrada conversar, relacionar-me amb la gent jove i fer esport.

Quin és el seu color preferit?

El blau.

Quin és el seu signe del zodíac?

Lleó.

Digui'ns una il·lusió, un somni.

Morir sà el més tard possible.